

Traieu les mascaretes

BERNAT POUS

Permafrost. Foto: Marc Oliva.

Ahir al matí, vaig engegar la tele mentre feia el dinar i, davant la falta de programació competent a la catalana, em vaig trobar mirant de cua d'ull *Al Rojo Vivo*. Tinc un amic que diu que és el millor programa al món, i tot i que s'equivoca, ahir vaig entendre per què ho diu. Com ho faria Carlos Martínez (el cèlebre comentarista de *Digital Plus* que gairebé s'ha convertit en la veu del futbol espanyol), Ferreras celebrava cada cas nou del coronavirus com si fos un gol a *Minuto y Resultado*. Un parell de contertulians debaten sobre la gestió que el govern està fent de la malaltia en un to i d'una faisó que semblava que debatessin si el Barça s'hauria de vendre a Messi, i tot plegat envoltat d'una dramatització profundament innecessària de l'actualitat. Si bé, com a programa informatiu, deixa molt que desitjar; no es pot negar que distribueixi la informació més rellevant del moment d'una forma molt amena.

El problema, és clar, és que la gestió que ha fet el

govern de l'epidèmia no és gaire millor que la que ha fet Josep Maria Bartomeu del Barça. Fa dues setmanes, a mitjan febrer, quan la malaltia ja s'havia estès pel nord d'Itàlia, Espanya presumia de no tenir-ne cap cas, amb l'excepció d'uns pocs turistes estrangers que es trobaven a les Balears i a les Canàries. Mentre tot això passava, hi havia una repuntada de casos de pneumònies d'origen desconegut que no foren analitzats; uns pares havien d'implorar a un metge que fes les proves del CoVid-19 a la seva filla, ja que no era el protocol establert; i resulta que ja hi havia hagut una víctima mortal a València. La resposta del govern, fins ara, ha estat perillosíssima: tranquil·litzar la població fins al punt de tenir-la desinformada, i no fer cap canvi a la rutina sanitària del país.

Al nord dels Pirineus, el Regne Unit ha decretat el màxim nivell d'alerta tenint la meitat de casos de la malaltia (sobre una població el doble de gran). Corea

del Sud ha organitzat diversos *drive throughs* a l'estil *McDonald's* per poder detectar casos amb molta més agilitat. El Japó ha suspès les classes a tots els alumnes del país; i la Xina, immobilitzant la població i aturant part de l'activitat productiva, ha sigut capaç d'aturar l'expansió exponencial dels contagis.

L'impacte econòmic i social del coronavirus és d'una magnitud importantíssima, i a cadascuna de les administracions nacionals s'hi poden trobar decisions errònies (fins i tot l'Organització Mundial de la Salut, que va actuar amb una lentitud al·lucinant). Però a l'Estat, fariem molt bé de repensar la manera com responem a aquestes crisis de salut pública; no només per evitar un contagi massiu dels nostres conciutadans, sinó perquè aquesta no serà l'última vegada en els pròxims quinze anys que ens enfrontem a una epidèmia.

Només fa tres anys, una comunitat remota a Sibèria va patir un brot d'una malaltia indeterminada que va afectar 90 persones i en va matar una, un nen de dotze anys. Al fer-li l'autòpsia, els forenses russos van esbrinar que aquest brot misteriós havia estat de carboncle o àntrax: una malaltia infecciosa que es creia erradicada.

A les parts més fredes del món, hi ha una capa de la Terra que es manté gelada sempre. Durant l'estiu, la terra que hi ha al damunt es desgela, però no aquesta capa (el permafrost, que queda dura com una roca). Amb la pujada de temperatures que comporta el canvi climàtic, cada any hi ha terra més profunda que es desgela. Aquesta capa que sempre havia estat gelada actua com un congelador: tots els animals i tota la vegetació que hi ha atrapada han estat preservats

durant milers i milions d'anys.

El desgel del permafrost causa esllavissades, i aquests animals que havien estat congelats durant tant de temps surten a la superfície, són exposats a l'aire i amb bacteris i es descomponen. I quan això passa, els cadàvers d'aquests animals emeten espores que poden portar tota mena de malalties d'altres èpoques, com ara l'àntrax. 35 milions de persones viuen en regions on avui dia encara hi ha permafrost. Val més que aprenem de com de malament estem gestionant el coronavirus, perquè és possible que aviat ens haurem d'enfrontar a moltes més malalties infeccioses.